

DE RUSSISCHE INNOVATIEVE PRESTATIEMANAGER.

Door: Victor A.C. Remouchamps. Luitenant kolonel der Artillerie (b.d.)

Militair en politiek analist

Datum 4 oktober 2016

Inleiding.

In Rusland loopt een persoon rond die telkenmale bewijst dat hij zowel innovatief als prestatief met zijn zelf geformuleerd takenpakket omgaat. De laatste weken hebben twee ontwikkelingen opnieuw zijn creatieve instelling bevestigd: verkiezingen en een staatsbestel 3.0.

Democratische Verkiezingen!

Opnames door CCTV camera's van een aantal stemlokalen waar door de functionarissen in de stemlokalen zichtbaar wordt gefraudeerd

In een uitzending van Pauw kon de kijker vermoedelijk de meest trieste uitspraak van de laatste maanden horen.

Nadat een PVDA politicus die was uitgenodigd om de verkiezingen in Rusland te observeren, min of meer vaststelde dat het verloop een "democratisch karakter" had gehad, antwoordde de moderator of hij niet "een democratisch stempel drukte op een ondemocratisch proces".

De politicus toonde in die uitzending een merkwaardige interpretatie van zowel *democratisch* als *ondemocratisch* te hebben en diende ongewild als een verkapte PR bron van Poetin. Vermoedelijk had hij tijdelijk last van het Stockholm syndroom¹.

Vooraf was het voor de geïnteresseerde Rusland volger al helder geworden dat na de tegenvallende verkiezingsuitslagen voor de Duma in december 2011 en de

¹ Het stockholmssyndroom is het psychologisch verschijnsel dat soms optreedt tijdens een gijzeling. Het verschijnsel houdt in dat de gegijzelde sympathie voor de gijzelnemer krijgt.

De benaming komt van de Norrmalmstorg-overval op de *Kreditbanken* aan het Norrmalmstorg in Stockholm en de daaropvolgende gijzeling van 23 tot 28 augustus 1973. De gegijzelden namen het voor hun gijzelnemers op, zelfs nog ná de zesdaagse gijzeling. Tijdens de verhoren hielden ze zich in ten voordele van de gijzelnemers. De criminoloog en psycholoog Nils Bejerot, die de politie toen bijstond, gaf uiteindelijk de naam aan dit verschijnsel.

presidentsverkiezingen van 2012, een resultaat op tafel moest komen waarmee een tweeledig doel bereikt werd. De bevolking sloot de rijen achter de rug van Poetin en Poetins marges om zijn nalatenschap dieper te kleuren, werden verruimd. Vrijgegeven CCTV beelden waarop leden van verkiezingscommissies op een knullige en schaamteloze manier grote aantallen ingevulde stembiljetten in de bussen lieten glijden, bevestigden dat er grof en grootschalig gefraudeerd is.

Op basis van die beelden toonde de Russische natuurkundige Sergei Shpilkin m.b.v. een simpele statische rekenmethode aan dat de uitslag van zijn onderzoek substantieel verschilde van het officiële resultaat van het Russische Verkiezingscomité. Als de 18 september 2016 uitslag wel aan Shpilkin methodiek getoetst zou worden, zou er geen sprake zijn van een opkomst van 47,76% zoals de officiële uitslag weergeeft, maar 36,5% van de kiesgerechtigden en "*Verenigd Rusland*" (de partij van Poetin) zou in plaats van 57,17%, slechts 40,0% gescoord hebben. In dat geval zou de de communistische KPRF niet op 13,24%, maar op 17,56% en de Liberaal democratische partij van Zhirinovskiy in plaats van 13,24%, op 17,32% gekomen zijn. Interessante verschillen, omdat Poetin in dat geval 140 zetels¹ minder zou hebben en dientengevolge geen tweederde meerderheid om het staatsbestel van Rusland zonder inmenging van tegenspartelende partijen naar eigen inzichten te modelleren. Het lijkt er echter op dat een groot aantal Russen geschokt is over de manier waarop het Kremlin de verkiezingen heeft beïnvloed. Machtsmisbruik, eenzijdige media publicaties en gestuurde media uitzendingen en discriminatoire methodes om andersoortige stemmen te muilkorven. Volgens bepaalde Russische bronnen hebben veel Russen door die maffia-achtige methodieken hun stem niet uitgebracht. Helaas was dat nu juist in het voordeel van de regerende partij. Minder demonstraties, minder hard ingrijpen van de Staatsveiligheidsdiensten, minder onrust en daardoor minder tegenstemmers.

Opnieuw is bevestigd dat in Poetins Rusland het doel altijd de middelen heiligt. Door het schaamteloze gedrag van diverse kiesraden is hij er in geslaagd om een absolute meerderheid van 76% te realiseren. Tegenstand in Duma is geneutraliseerd, de weg is vrij om zijn voorstellen van een "*gestuurde democratische*" volksvertegenwoordiging door te drukken, het staatsbestel van Rusland op zijn kop te zetten en zijn machtspositie in de nabije toekomst te versterken en uit te breiden.

Sovjet Unie 2.0?

Ruim een jaar circuleren geruchten dat Poetin een aantal ingrijpende wijzigingen in het huidige Russische staatsbestel wil doorvoeren. Volgens binnenlandse Russische bronnen heeft hij blijkbaar het volgens hem succesvolle "*Chinese model*" voor ogen. Dat zou een gedeeltelijke terugkeer naar het Sovjet Unie model uit de laatste periode van de Koude Oorlog betekenen.

Deels.

Het is een combinatie van het Stalinisme en het imperialistisch-monarchistische stelsel uit de tijden van Alexander III en Nicolaas I, gebaseerd op nationalisme, xenofobie, assertief antiwesters beleid, religieus obscurantisme en verheerlijking van de leider met het doel de bevolking de feitelijke realiteit te onthouden en eigen meningsvorming te belemmeren. Het aanzetten tot rebellie door Russische etnische entiteiten in de aangrenzende landen is een belangrijke bonusfactor.

De ingrijpendste verandering is de vervanging van de President door een “*Staatsraad*” met aan het hoofd een secretaris generaal. De nieuwe “*Staatsraad*” zou moeten bestaan uit

- het Hoofd van de raad met een aantal plaatsvervangers,
- De Nationale Veiligheidsraad.
- Een Raad van experts.
- De Nationale Garde.
- Een Accountantskamer,
- De Federale Veiligheidsraad
- De voorzitters van de twee kamers in de Volksvertegenwoordiging.

Op die manier denkt Poetin zijn macht te kunnen institutionaliseren en in 2018 bij de nieuwe presidentsverkiezingen het inmiddels internationaal blamerende “*stuivertje wisselen*” met een van zijn loopjongens – Medvedev of een andere ster – te voorkomen. Omdat het om een nieuwe functie draait worden die presidentsverkiezingen overbodig. Behalve de secretaris generaal aan het hoofd van een Staatsraad schijnt ook sprake te zijn van een nationaal planning comité (*Gosplan*), een nieuwe Veiligheidsdienst (*Het Bureau*) en een aanpassing van de aansturing van de regionale Gouverneurs.

Het Gosplan zal het politieke beleid formuleren, de daarop geraamde hoogte en verdeling van de staatsinkomsten vaststellen en de uitgaven beheren. De ministeries zijn op die manier het beheer over hun eigen financiën kwijt. De Gosplan structuur lijkt een moderne uitvoering van het ondoelmatige en ineffectieve Sovjet staatsbestel te zijn dat in 1991 om moverende redenen werd afgeschaft. Het “*Bureau*” is een bundeling van de inlichtingenorganisaties van het Ministerie van Defensie, het Ministerie van Binnen - en Buitenlandse Zaken, die onder eenhoofdige leiding de invloed van het Kremlin zal intensiveren. Optisch gezien lijkt die structuur veel op de KGB uit de Sovjet periode en zal zijn veiligheid beperkende activiteiten in binnen en buitenland gaan uitvoeren. Terroristische en criminele instrumenten zullen daarbij de belangrijkste werktuigen zijn om politieke tegenstanders te elimineren, binnen en buitenlandse media aan te sturen en de publieke opinie in binnen en buitenland te manipuleren. De wijzigingen in de Regionale Gouverneurs structuur zijn bedoeld om controle vanuit Moskou ook op dat niveau te vereenvoudigen en te versterken. In het verlengde van dat nieuwe staatsbestel zal Poetin opnieuw nationalisatie of renationalisatie van strategische delen van de economie voor ogen hebben en zal geprobeerd worden om niet onder controle van het Kremlin staande bedrijven onder het mom van “*anti-corruptieonderzoek*” binnen de deuren van het Kremlin te harken. Vermoedelijk zal de oprichting van een structuur die dat anti-corruptie onderzoek voor zijn rekening neemt, door een grote meerderheid van de bevolking ruim worden gesteund.

Geinstitutionaliseerde Nalatenschap.

“*Poetins Plan Voorwaarts*” en “*Poetins Nieuwe Weg*” garanderen de voortzetting van Poetins bewind tot in de lengte van jaren. Rusland zal dan opnieuw moeten leren leven met een vorm van “*Gerontocratie*” en een terugkeer naar het archaïsche verleden is onontkoombaar. Veel indringender voor het Westen is het gegeven dat de nieuwe lange

arm van Poetin wat reikwijdte en effectiviteit betreffen die van Erdogan kan gaan overschaduwen. Geen optimistische vooruitzicht, maar wel een bewijs van innovatief vermogen en een prestatie bevorderende instelling. Misschien iets voor de KNVB?

¹ 203 i.p.v. 343 zetels.